

Abstrakt (česky)

Diplomová práce se zabývá syndromem vyhoření u sociálních pracovníků, kteří pracují s lidmi s duševním onemocněním. Teoretická část předkládá poznatky o syndromu vyhoření, jeho symptomech, rizikových faktorech, léčbě, obecné prevenci a o supervizi jako konkrétní prevenci syndromu vyhoření. Dále pojednává o syndromu vyhoření u sociálních pracovníků a o zátěžových faktorech práce s lidmi s duševním onemocněním. Praktická část je zaměřena na kvantitativní výzkum, ve kterém je u respondentů pomocí dotazníkového šetření Shirom-Melamedovy škály vyhoření zjišťována míra výskytu syndromu vyhoření a pomocí doplňujících otázek potřebné údaje o respondentech. Praktická část obsahuje i doplňující kvalitativní část výzkumu.

Hlavním cílem práce je zmapovat, zda se syndrom vyhoření u této skupiny sociálních pracovníků objevuje ve větší míře než u lidí, kteří pracují v jiných oborech. Dílčí cíle mají ukázat, zda existuje statisticky signifikantní korelace mezi syndromem vyhoření a věkem, pohlavím, absencí supervizí, počtem klientů, spokojeností v pracovním kolektivu a délkou setrvání v aktuálním zaměstnání respondentů. Kvalitativní část výzkumu má za úkol zjistit největší zdroj stresu v zaměstnání sociálních pracovníků.